

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 1. 1919, sp. zn. R II 2/18

Číslo: 19/1919

Právní věta:

Žádá-li se na místě původního žádání, aby uznáno bylo, že žalovanému nepřísluší právo jízdy po pozemku žalujícího, o nález, že mu nepřísluší právo jízdy ve prospěch jiných pozemků jeho po pozemku žalujícího, není to změnou, nýbrž obmezením žaloby.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.01.1919

Spisová značka: R II 2/18

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Během sporu o žalobě, že nepřísluší žalovanému právo jízdy po pozemku žalujícího, změnil tento žalobní žádání v ten způsob, že žalovanému nepřísluší právo jízdy po pozemku žalujícího směrem od pozemků žalovaných od C nabytých a zpět. – Prvý soud (okresní soud v Rýmařově) nepřipustil změnu žaloby přes námitku odpůrcovu, poněvadž následkem změny jest se obávati značného stížení, pokud se týče průtahu jednání (§ 235 odst. 3 c.ř.s.). – Soud rekursní (krajský soud v Olomouci) změnil usnesení prvního soudu a připustil změnu žalobního žádání, maje sice za to, že jest tato změna žalobního žádání pravou změnou žaloby podle § 235 c.ř.s., jelikož se jí změnil právní důvod žaloby a skutečnosti původního žalobního nároku (nezatížené vlastnictví žalobcovo, porušení jeho jednání žalovaného) byly podstatně změněny, ano se nyní vychází z toho, že žalovanému služebnost přísluší a že ji nedovoleným způsobem rozšiřuje, avšak že přes to změnu sluší povoliti, poněvadž není obavy, že by nastati mohlo značné stížení neb průtah jednání. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalovaného.

Důvody:

Žalující domáhal se žalobou, aby bylo uznáno, že žalovanému nepřísluší právo jízdy na pozemku žalobcovo; během líčení pak navrhl, aby bylo uznáno, že žalovanému nepřísluší právo jízdy na uvedeném pozemku směrem od pozemků, kterých žalovaný od C nabyt, a zpět. Právní důvod žaloby změněn nebyl, neboť žalující zakládá i nyní svou žalobu na svém vlastnictví, které, jak tvrdí žalovaný

obmezuje, když jezdí po pozemku žalobcovu v uvedeném směru. Tím, že žalobce tvrdí, že žalovaný služebnost nepřipustně rozšiřuje (§ 484 obč. zák.), nebyl původní nárok žalobní změněn, nýbrž obmezen a bylo dle § 235 odst. 4 c.ř.s. o tomto nároku dále jednati a rozhodnouti.